

Rutowski, Tadeusz

Wspomnienie o śp. ks. Stanisławie Kutniewskim - członku TNP

Notatki Płockie 41/1-166, 52

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wspomnienie o śp. ks. Stanisławie Kutniewskim - członku TNP

W niedzielę 4 lutego 1996 r. zmarł nagle ks. prałat mgr Stanisław Kutniewski, proboszcz parafii Św. Jana Chrzciciela w Płocku, profesor Wyższego Seminarium Duchownego, członek Towarzystwa Naukowego Płockiego.

Kilka dni przed śmiercią (od 29 I do 1 II) uczestniczył w rekolekcjach dla kapłanów odbywających się w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego. Cieszył się wtedy ze śpiewu Godzinek na cześć Matki Bożej, a jego pogoda duchowa nie wskazywała na jakieś dolegliwości chorobowe. Na biurku w dniu śmierci leżał szkic homilii jaką miał wygłosić o 8 rano na Mszy świętej.

Urodził się 28 marca 1926 r. w Żmijewie, w parafii Zielona Ciechanowska, a w 1935 r. wraz z rodzicami przeniósł się do Dobrzankowa koło Przasnysza, par. Bogate. Miał pięć siostr i jednego brata. Szkołę powszechną (6 klas) ukończył w 1939 r. W czasie wojny początkowo pracował w niemieckiej firmie budowlanej koło Przasnysza skąd przymusowo w 1942 r. został wywieziony do obozu pracy, do Prus Wschodnich. Pracował w miejscowości Peise, Kres Samland koło Królewca. Jesienią 1943 r. przywieziono tam duży transport dorosłych Polaków i został zwolniony z tymi, którzy nie ukończyli 18 lat. Aby uniknąć powtórnego wywieżenia do Niemiec podejmuje pracę w Dobrzankowie u niemieckiego bauera Bulmana, który gospodarował w zabranym Polakom gospodarstwie. Jak pisze: "Bulman traktował mnie jak zniewoloną siłę roboczą i musiałem w dni powszednie, w niedziele i święta pracować bardzo ciężko po 12 i więcej godzin dziennie za samo tylko liche jedzenie. Kilka razy też zostałem pobity przez wymagającego pracodawcę. W latach, gdy inni chłopcy w moim wieku uczyli się, ja byłem właściwie niewolnikiem."

Po ukończeniu wojny od razu rozpoczął naukę w czteroletnim Gimnazjum w Przasnyszu gdzie już w 1947 r. otrzymał tzw. małą maturę. Następnie przeniósł się do Liceum Klasycznego w Płocku (tzw. Niższego Seminarium), gdzie uzyskał maturę w 1949 r. W tym też roku zostaje przyjęty do Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku od razu na drugi rok (tak wtedy przyjmowano absolwentów Niższego Seminarium). W Seminarium wykazał się zdolnościami i pracowitością, dlatego też o kilka miesięcy wcześniej niż większość jego kolegów otrzymał święcenia kapłańskie i został skierowany na dalsze studia do Lublina na Katolicki Uniwersytet na filologię klasyczną. Święceń kapłańskich udzielił Biskup Płocki Tadeusz-Paweł Zakrzewski w Pieniężnie (diec. olsztyńska) w klasztorze Księży Werbistów 23 sierpnia 1953 r. (W Olsztynie nie było wtedy biskupa. Biskup Zakrzewski zajmujący się misjami został zaproszony do Pieniężna, aby udzielił święceń sześciu werblistom. Przy tej okazji otrzymał święcenia kapłańskie ks. S. Kutniewski i piszący to wspomnienie).

Młody neoprezbiter nie tylko pilnie studiował. Zajął się

od razu pracą duszpasterską i przez czas studiów w Lublinie pełnił funkcję kapelana Sióstr Służek odprawiając u nich codzienne Msze św., głosił kazania, konferencje i spowiadał.

Studia na K U L -u ukończył w 1958 r. uzyskując stopień magistra filologii klasycznej na podstawie pracy: "Rodzina Rzymska w czasach Augusta" napisanej pod kier. prof. L. Małunowiczówny (186 stron).

Po studiach został mianowany notariuszem w Kurii Diecezjalnej w Płocku, a w 1959 r. wykładowcą łaciny w Wyższym i Niższym Seminarium Duchownym oraz rektorem kościoła znajdującego się przy Seminarium. W 1962 r. zostaje przeniesiony do Bazyliki Katedralnej jako rektor duszpasterstwa, a w 1965 r. zostaje tam pierwszym proboszczem nowo erygowanej parafii katedralnej. Prócz tego pełnił różne funkcje na szczeblu diecezjalnym, jak np.: Diecezjalny Duszpasterz Mężczyzn i Kobiet, Przewodniczący Zespołu "Pomocników Maryi Matki Kościoła", członek Komisji ds. Księży Rencistów i Emerytów, członek Diecezjalnej Rady Duszpasterskiej.

Z wszystkich tych funkcji wywiązywał się dobrze. Trzczył się zarówno o piękno i renowację kościołów jak i o dobro ludzi, wśród których pracował. W uznaniu zasług w 1964 r. zostaje kanonikiem honorowym Kapituły Katedralnej, a w 1970 r. - kanonikiem gremialnym. W 1988 r. Ojciec Święty Jan Paweł II odznacza Go godnością kapelana Jego Świątobliwości i odtąd przysługuje Mu tytuł prałata.

W 1978 r. zostaje proboszczem parafii Świętej Trójcy w Mławie, gdzie pełni także funkcję dziekana. Przez 10 lat pobytu w Mławie nadal prowadzi wykłady w Seminarium w Płocku. Przyjeżdżał w każdym tygodniu do Płocka, nawet w zimie. W 1988 r. zostaje proboszczem parafii Św. Jana Chrzciciela i dziekanem płockim. W tym też roku wstępuje do Towarzystwa Naukowego Płockiego.

Zmarły odznaczał się niezwykłą pracowitością, wrażliwością na potrzeby innych i pobożnością.

Eksperta z plebanii do kościoła parafialnego odbyła się w niedzielę wieczorem 4 lutego. Następnego dnia o godz. 17³⁰ zostały przy trumnie odprawione nieszpory żałobne, a o godz. 18⁰⁰ koncelebrowana Msza św. (58 księży). We Mszy św. przewodniczył Biskup Płocki Zygmunt Kamiński, a homilię wygłosił ks. prałat Jan Łaszczczyński. Pogrzeb odbył się 6 lutego o godz. 15⁰⁰. Koncelebrowanej Mszy św. (około 200 księży) przewodniczył Biskup Roman Marcinkowski, który też wygłosił mowę pogrzebową. Po Mszy św. P. Ireneusz Werner, przedstawiciel Rady Parafialnej, przedstawił zmarłego w pięknym świetle. W pogrzebie uczestniczyło bardzo wiele osób. Pochowany został w grobowcu księży Kapituły Katedralnej przy Al. Kobylińskiego w Płocku.